

BEZPIECZNY INTERNET

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA WYSTAWIONEGO PRZEZ UCZESTNICZKI KÓŁKA TEATRALNEGO „ZABAWA ZE SŁOWEM”

AUTORKI SCENARIUSZA: MGR DOROTA KRASZEWSKA I MGR ALEKSANDRA POLOCZEK

SCENA I (dziecko, mama, tata, koleżanki)

Kasia (wbiega, rzuca w kąt plecak, ściąga kurtkę, buty, biegnie do komputera):

-No wreszcie! Ile można siedzieć w tej szkole! Matematyka! Przyroda! Polski! Muzyka!
Jakieś ułamki, epitety, cechy klimatu, kompozycje Chopina.... Ludzie! Ile można!?! Prawdę mówiąc, kiedy tak siedzę w mojej ulubionej ostatniej ławce to czas ciągnie się jak guma. Wydaje mi się, że lekcje nie mają końca, że pani wciąż mówi i mówi, a ja nie wiem o czym, że koledzy opowiadają głupoty o jakimś meczu, a koleżanki ciągle o ciuchach i jakiś zespołach czy piosenkarzach (śpiewa, wygłupiając się JAK ANIOŁA GŁOS....) Koszmar!
Co innego, jak wreszcie mogę wrócić do domu! Bo tu czeka na mnie moje cudzo, moje maleństwo, mój jedyny, prawdziwy, wspaniały przyjaciel-MÓJ KOMPUTER!!!! No to malutki startujemy! Najpierw wejdziemy na Naszą klasę, pogramy trochę na kurniku, posłuchamy muzyki na Wrzucie , porozmawiamy na Gadu albo zrobimy zakupy na Allegro!

(wchodzi mama)

Mama: Kasiu! Wróciłaś? Nawet nie słyszałam, kiedy weszłaś do domu. Chodź do kuchni, zjedz coś. Usmażyłam Twoje ulubione naleśniki! I dodałam do sera dużo rodzynek- tak jak lubisz!

K: Nie teraz mamo! Widzisz, że właśnie włączyłam komputer.

M: Komputer nie ucieknie, obiad całkiem wystygnie, chodź!!!

K: Nie mogę, nie rozumiesz?!

M: No właśnie nie rozumiem, coś niedobrego się z Tobą dzieje Kasiu. Zaczynam się poważnie niepokoić (wychodzi)

K: O rany! Wiecznie jakieś pretensje! Człowiek nie może mieć chwili spokoju! No dobra, to teraz sprawdzimy pocztę i pogramy trochę w ubieranki-malowanki.

(wchodzi tata)

Tata: Kasiu, umawialiśmy się, że jak wrócisz ze szkoły, pojedziemy do babci. Trzeba jej pomóc umyć okna, powiesić firanki – sama przecież nie wejdzie na drabinę!

K: Zaraz tato. Widzisz, że jestem zajęta.

T: Zajęta? Czym?

K: Jak to czym??? Komputer tato, komputer mam włączony.

T: To widzę, ale co Ty tam robisz całymi dniami?

K: Jak to co? Tu jest tyle fajnych rzeczy, że dni są za krótkie, żeby to wszystko zobaczyć.

A ile ludzi można poznać! Z całego świata tato, a nie tylko z naszego osiedla!

T: To na naszym osiedlu nie masz się z kim przyjaźnić? A w klasie?

K: Eee tam.... Beznadzieja.... Sami tacy.... zwyczajni. W internecie to dopiero możesz poznać fantastycznych ludzi! A każdy taki jest super, że nie uwierzysz!

T: Oczywiście, że nie uwierzę, bo to po prostu nie możliwe. No to jak? Jedziesz ze mną do babci?

K: Nie dzisiaj tato.

T: Jak nie dzisiaj to kiedy?

K: Oj przestań, nie widzisz, że jestem zajęta?

(tata wychodzi kręcąc głową)

M: Kasiu skocz do sklepu, skończył się cukier, a muszę upiec ciasto na jutro!

K: No mam, przecież teraz nie mogę!

M: A po drodze wyrzuć śmieci (wchodzi z workiem)

K: Przecież jestem zajęta!!!

(wchodzą Sandra i Ania)

Dz: Cześć Kasia! Idziesz z nami na trening? Ostatnio już Cię nie było, a trener powiedział, że jak kogoś nie będzie trzy razy, to nie będzie grał w pucharach.

K: Co mi tam....

Dz: No coś ty?! Zawsze byłaś pierwsza na treningu, a ostatnia wychodziłaś! Trener mówił, że w tym sezonie możesz zostać kapitanem drużyny a ty teraz rezygnujesz? Stało się coś?

K: Dziewczyny! A wam się chce tak biegać na te treningi? Bo mi już przeszło! Teraz to ja mam ciekawsze zajęcia.

Dz: Wiem! Rzuciłaś siatkówkę, bo mówiłaś, że koszykówka jest ciekawsza! Pewnie w tajemnicy przed nami zaczęłaś trenować, żeby niedługo zostać gwiazdą kosza!

Dz: Jasne te tłumy kibiców na treningach wrzeszczących KASIA, KASIA!

K: Dajcie spokój. Teraz to ja wolę sobie spokojnie posiedzieć przed komputerem, tutaj mam wszystko mecze siatkówki też!

Dz: Nie żartuj! Przecież to nie to samo!

K: Pewnie, że nie to samo! Komputer jest lepszy niż ciągłe treningi, mecze, treningi, mecze.....

Dz: Chodź Nikola, z nią się nie da normalnie porozmawiać. Niedawno była taką fajną koleżanką, a teraz całe dni spędza przed komputerem, z nikim się nie przyjaźni, z domu nie można jej wyciągnąć.

Dz: Masz rację. Bardzo się zmieniła. No ale chodźmy, bo się spóźnimy na trening. A potem pójdziemy na spacer, bo chcę Ci pokazać piękną brzozę, która rośnie na skraju lasu. Mówię Ci wygląda przepięknie – jak z bajki.

Dz: Chodźmy!

(Kasia ciągle siedzi przed komputerem, przeciąga się, trze oczy, wchodzi mama)

M: Kasiu już późno, pora spać.

K: Tak mam, zaraz skończę.

M: A lekcje na jutro odrobiłaś?

K: Tak. Tak

M: Jak to przecież nawet nie rozpakowałaś plecaka?

K: Dobra mamę idę już spać.

M: To dobranoc (wychodzi)

K: Dobranoc mój drogi przyjacielu (gładzi komputer, przygotowuje się do spania, kładzie się spać, przewraca się z boku na bok)

Scena II (sen)

Kasia śpi niespokojnie, pojawiają się zjawy, tańczą dookoła łóżka i komputera – muzyka z filmów grozy

I WIRUS Nikola K..

II OSZUST Ola Ł.

III ZŁE TREŚCI Karolina K.

IV SPAM Magda J.

V UZALEŻNIENIE Wioleta J.

WIRUS

Wirusy! Trojany! Robaki internetowe! To ja! To wszystko ja! Cha, cha, cha! Potrafię wszystko! Mogę wszystko! Jestem niewielkim programem, ale mogę narobić dużo zamieszania! Zacznę od wyświetlania na ekranie różnych komunikatów, a potem uszkodzę programy, całkowicie zniszczę twoje dane, aż wreszcie unieruchomię komputer! Cha, cha, cha! Jestem podstępny i bezlitosny, potrafię się dowolnie kopiować bez końca, potrafię dostać się do twojego komputera za pomocą pirackiego programu, zainfekowanej dyskietki, pliku skopiowanego ze strony www albo dołączonego do poczty elektronicznej. Dla mnie to przyjemność, a dla twojego komputera może oznaczać smutny koniec wszystkich danych! Cha, cha, cha!

OSZUST

A ja jestem oszust! Oszust internetowy! Potrafię udawać kogoś innego, mogę być w twoim wieku choć naprawdę mam dużo więcej lat, mogę opowiadać Ci o sobie wiele zmyślonych historii, w które ty naprawdę uwierzysz, mogę obiecywać Ci przyjaźń i pomoc, chociaż nie mam zamiaru przyjaźnić się z tobą i pomagać. A może umówisz się ze mną w rzeczywistym świecie? No, śmiało, przyjdź! Wtedy zobaczysz, jaki potrafię być naprawdę. Cha, cha, cha! Tak, takich jak ja, znajdziesz w internecie. Jeśli wierzysz we wszystko, co czytasz w internecie, we wszystko, co piszą o sobie inni, nieznani ci ludzie, prędzej czy później wpadniesz w moją sieć!

ZŁE TREŚCI

Internet to kopalnia wiedzy i wielki śmietnik! Szkodliwe treści, przemoc, wulgarność, rasizm, sekty! Cha, cha, cha! To właśnie ja! Czytaj, czytaj, a staniesz się niedługo złym człowiekiem, agresywnym, zarażonym przemocą i wulgarnością. Wejdź na moje strony, czekam na Ciebie!

SPAM

Nazywam się SPAM i odwiedzam cię, nawet gdy ty tego nie chcesz! Wkradam się do twojego komputera za pośrednictwem poczty albo gadu-gadu, zatykam łącza, blokuję miejsce na twardej dysku, spowalням działanie serwerów, przenoszę wirusy, mogę pomagać oszustom internetowym. Często zawieram złe treści, obraźliwe, wulgarne, nieodpowiednie dla

dzieci. Utrudniam czytanie normalnej poczty i zalewam Twoją skrzynkę całym morzem niechcianych, niepotrzebnych wiadomości. Cha, cha, cha! Podaj tylko swój adres w internecie, a już się ode mnie nie uwolniesz! Będę wszędzie, wszędzie, wszędzie tylko ja!

UZALEŻNIENIE

Mówią o mnie „nasza choroba” ,a to jestem ja – uzależnienie od komputera. Włącz komputer, no włącz.... Przecież tylko komputer jest twoim przyjacielem, tylko komputer dostarczy ci tyle radości, rozrywki, że nie będziesz musiał wychodzić z domu! Po co chodzić do szkoły? Po co spotykać się z kolegami? Po co grać w piłkę? Po co pomagać mamie? Liczy się tylko komputer! Internet! Gry! To jest super! Reszta się nie liczy! Co tam praca, nauka, rodzina, towarzystwo. Cha, cha, cha, I nie wyłączaj komputera, nie jedz, nie śpij, zapomnij o całym świecie. Zobaczysz jak będzie pięknie: tylko ty i twój jedyny przyjaciel – komputer!

(Kasia budzi się z krzykiem)

SCENA III

(Kasia budzi się z krzykiem, zjawy uciekają)

K: Mamo! Tato! Tato! Mamo!

Rodzice: Kasiu, co się stało?

K. Jak dobrze, że jesteście, miałam straszny sen, po prostu potworny!

M: A co ci się śniło?

K: Zjawy, strachy, wirusy, spamy, internet, e-mail, enter....

T: Oj, widzę, że jest gorzej niż myślałem. Musimy poważnie porozmawiać. Ostatnio bardzo się zmieniłaś, a twój sen jest dowodem na to, że za bardzo weszłaś w świat internetu zapominając o świecie realnym, który na co dzień cię otacza.

K: ALE CO ROBIĆ? Co teraz robić?

M: W internecie czyha wiele niebezpieczeństw: wirusy, oszuści, szkodliwe treści, spam, uzależnienie (zjawy przemykają przez scenę), ale przecież nie jesteśmy bezbronni, możemy z nimi walczyć.

K: Ale jak?

Wirusy!!! (krzyczy wirus)

T: Zainstalujemy programy antywirusowe i będziemy korzystać tylko z legalnego oprogramowania!

(wirus pada zemdłony na scenę)

oszuści internetowi (krzyczy oszust)

M: Nie będziemy wierzyć we wszystko, co przeczytamy w internecie i nie będziemy podawać żadnych informacji o naszej rodzinie

(oszust pada na scenę)

szkodliwe treści!!! (krzyczy)

T: Postawimy komputer w ogólnodostępnym miejscu, będziemy często rozmawiać o tym, co przeczytaliśmy w internecie, zainstalujemy odpowiednie programy filtrujące.

(złe treści padają)

spam!!! (krzyczy)

M: zainstalujemy filtry antyspamowe, nigdy nie będziemy podawać swojego adresu internetowego w miejscu ogólnodostępnym, nie będziemy odpowiadać pozytywnie na spam.

(spam pada na scenę)

uzależnienie!!! (krzyczy)

T: Wyznamy czas spędzany przy komputerze, będziemy więcej czasu przeznaczać na wspólne spacer, rozmowy, naukę i zabawę. Nie pozwolimy, by komputer stał się najważniejszy w naszym domu!

(uzależnienie pada)

K: Tak macie rację! Ja też chcę znowu być dawną Kasią i odzyskać moich przyjaciół. Mam nadzieję, że mi się to uda.

M: Uda się na pewno, musisz tylko pamiętać, że z komputera i internetu trzeba korzystać umiejętnie, mądrze i rozważnie.

Wirus: Pamiętaj! Korzystaj tylko z legalnego oprogramowania!

Oszust: Pamiętaj! Nigdy bez zgody rodziców nie spotykaj się z kimś poznanym w internecie!

Tręci: Pamiętaj! Mów rodzicom o wszystkim, co cię zaniepokoiło w internecie, przestraszyło lub zawstydziło.

Spam: Pamiętaj! Nigdy nie podawaj w internecie danych twoich ani twojej rodziny, nie wysyłaj zdjęć bez zgody rodziców.

Uzależnienie: Pamiętaj! Korzystaj ze stron przeznaczonych dla dzieci i spędzaj przed komputerem nie więcej niż godzinę!

M: Pamiętaj! Więcej czasu spędzaj z ludźmi, a nie z komputerem i rozejrzyj się- świat bez komputera też jest piękny, przyjazny i ciekawy!!!!